

særlig naar Bevægelsen har kredset saaledes, at han er kommen op paa højre Side af de gamle moderate — en saadan glidende Politik indgyder sandelig ikke Tillid.

Det er ikke særlig som Socialdemokrat jeg siger dette. Vi Socialdemokrater kunne jo paa en Maade være Konseilspræsidenten taknemmelige, fordi han har givet os saa gode Agitationsvilkaar, som ville gøre, at vort Parti kommer maaske hurtigere og stærkere frem nu, end hvis der havde været en Venstreregering, der loyalt og trofast havde fulgt Venstres gamle Program. Det er ikke som Socialdemokrat, jeg kritiserer ham, men fordi der er noget, der bliver ødelagt i vort Land, i hvis Bevarelse vi Socialdemokrater ere stærkt interesserede, nemlig Troen paa Demokratiet. Den ødelægges, naar Demokratiets Fører saadan kan bevæge sig op ad mod Magten, saadan efterhaanden glidende Tomme for Tomme bort fra Venstres gamle Standpunkt. Troen paa Demokratiet ødelægges i store Kredse af Befolkningen, man taber Tilliden, der indtræder Slappelse og Lede ved Politik for mange, der gør, at de bedste Kræfter trække sig ud af Politikken. Der kommer Slappelse og Mistillid, hvor der tidligere var Begejstring og Kampmod. Der ødelægges meget, og i denne Jordbund gror Reaktion og Konservatisme, saa selv om Socialdemokratiet vokser hurtigere og stærkere, vil Reaktionen og Konservatismen ogsaa vokse, netop naar store Kredse af Befolkningen maa tabe Tilliden til en saadan Politik.

Jeg stemmer da imod denne Anmærkning, fordi jeg misbilliger dens Indhold og er imod, at Folketinget giver Afkald paa noget af sin gamle Bevillingsret, men ogsaa, fordi jeg nærer den dybeste Mistillid — og mange ude i Befolkningen gøre det samme, og flere og flere ville gøre det for hver Dag, der gaar — til den Mand, i hvis Haand denne ny Magt skal lægges. . . . (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Jeg maa anmode Tilhørerne som Tingets Gæster om at forholde sig rolige og ikke tvinge mig til at udsætte Mødet.

Konseilspræsidenten, Krigsministeren og Marineministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, gjorde et Forsøg paa at bevise forskellige Ting. Jeg skal ganske kort udtale mig om disse Ting, idet jeg ikke føler mig op-

fordret til at udtale mig om de Bemærkninger, han gjorde i Henseende til min Person og Karakter. Jeg er saa vel kendt her, at jeg ikke tror, det behøves.

Det ærede Medlem nævnte først noget om Nedsættelsen af Militærudgifterne fra 1895 til 1901. Han gentog nogle Paastande, han har fremsat i 1903, men Paastande blive ikke rigtigere, fordi de gentages. Det ærede Medlem siger, at Finansregnskabet for 1895—96 skulde sammenlignes med det for 1901—02. Det er ikke rigtigt. Naar det ærede Medlem vil foretage en rigtig Sammenligning, saa maa han tage Finansregnskabet 1894—95 og sammenligne det med det for 1901—02. Det er den egentlige Sammenligning, thi Finansregnskabet for 1895—96 vil jo det ærede Medlem vide indeholder ogsaa Til lægsbevillingen, som først blev vedtaget, efter at vort Parti blev Flertal. Jeg har tidligere nævnt det overfor det ærede Medlem, men det ærede Medlem lod sig ikke deraf afholde fra at fortsætte med sin Paastand.

Det var vel mindre af den Grund, at det ærede Medlem har forlangt Ordet, end for at søge at bevise, at det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) nu stod til Venstre for Venstrereformpartiet og Ministeriet. Det er aabenbart, at det ærede Medlem ikke er saa svært glad for det ærede Medlem for Æbeltoft. Vi have her et Trekløver, som staaar sammen, nemlig Socialdemokraterne, de Medlemmer, som det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) repræsenterer, og de Medlemmer, som det ærede Medlem for Æbeltoft repræsenterer. Disse staa sammen i Modstanden mod, hvad der her foreslaas, og denne Samling, dette Trekløver, kan der ikke gives den Karakteristik, det ærede Medlem helst vil give det, nemlig, at det er ekstraradikalt, medens Ministeriet er moderat; den kan ikke gives dem, naar de moderate ere med. Derfor antager jeg, at det ærede Medlem havde saa travlt med at bevise, at det ærede Medlem for Æbeltoft nu var kommet til at staa til Venstre for Regeringen.

Det ærede Medlem talte endvidere om, hvad jeg skulde have udtalt i Gaar om at spare, at jeg vilde spare, men blev hindret deri. I saa Henseende skal jeg kun henvise til Ordene, som de ville findes i Rigsdagstidenden, naar den kommer til at foreligge. Det ærede Medlem udtalte, at mine Ord i 1899 om at konstatere Neutraliteten, stode i Modsætning til, hvad jeg udtalte i Gaar, idet jeg netop i 1899 havde bygget en Modsætning paa de to forskellige